

Dansk Kennel Klub

Medlem af Fédération Cynologique Internationale (FCI)

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 Kbh. K

den 28. feb. 2011

Høring over betækning om revision af hundeloven (2010-5430-0219)

Med henvisning til ministeriets brev af 28. jan. 2011 skal Dansk Kennel Klub (DKK) hermed afgive sine bemærkninger til Betækning 1524.

Det fremgår af DKK's mindretalsudtalelser (betækningsens side 16), at vi er kede af, at det ikke bliver pålagt dyrlægerne at foretage ID-mærkning – eller som et minimum at rådgive om ID-mærkning – når de antræffer en umærket hund.

Det fremgår ligeledes af DKK's anden mindretalsudtalelse (betækningsens side 25), at vi beklager, at der ikke har været fælles vilje til at finde incitamentet til at sikre, at flest mulige hunde korrekt omregistreres ved overdragelse til ny besidder i Dansk Hunderegister f.eks. ved at pålægge sælgeren/bortgiveren pligt til at dække politiets udgifter ved en evt. efterfølgende optagelse af hunden.

Herudover indeholder betækningen en lang række gode og fornuftige tiltag, som der heldigvis har været stor enighed om i det hundeudvalg, som har afgivet betækningen. Her skal især nævnes udkast til bekendtgørelse om politiets håndtering af omstrejfende hunde – et sagsområde, som gennem mange år har voldt store problemer.

DKK har ikke yderligere kommentarer til den afsluttende betækning.

Hundeudvalgets delbetækning 2010

Forud for nærværende, afsluttende betækning afgav hundeudvalget som bekendt en delbetækning 1514 om farlige hunde i januar 2010, som førte til en række ændringer af hundeloven pr. 1. juli 2010. På baggrund af de hidtidige erfaringer med delbetækningen ser DKK behov for nogle justeringer allerede nu.

Skambidning

En vigtig del af loven fra 2010 er bestemmelsen om krav om aflivning af en hund, som har skambidt en anden hund eller et menneske. Her er definitionen af, hvornår der er tale om skambidning naturligvis væsentlig.

Justitsministeriet har foreløbig foretaget en "hjemmelavet" definition, som *ikke* er i overensstemmelse med den måde, hvorpå begrebet anvendes hos fagfolk med forstand på hunde.

Ved at anvende en forkert definition vil man, dels risikere at aflive hunde, der aldrig skulle have været aflivet, dels undlade at aflive hunde, som burde aflives.

Den Dansk Dyr lægeforening har sammen med Dansk Kennel Klub i december 2010 indsendt en vejledning til Rigspolitiet med faglige kildehenvisninger, som bør anvendes ved fastlæggelse af, hvornår der er tale om skambidning. Vejledningen er gengivet som bilag 1.

De to foreninger betragter det som afgørende, at der anvendes korrekte kriterier, som man – naturligt nok – ikke kan forvente fastlagt af medarbejdere i departementet eller hos politiet med uddannelsesbaggrunde, som ikke involverer kendskab til hunde/dyr.

Overgangsbestemmelserne

Centralt er også spørgsmålet om snor- og mundkurvspligt for hunde tilhørende de forbudte racer/blandinger, som ejerne iflg. lovens overgangsbestemmelser fik lov til at beholde. Selve lovteksten stiller krav om, at disse hunde skal føres i snor og bære mundkurv. Det er også dét, som politikerne tror, de har vedtaget. Men i Bemærkningerne til loven har Justitsministeriet indskrevet nedenstående tekst, som i praksis afsvækker hele ordningen i markant grad.

Justitsministeriet har overvejet, om der også i forhold til overgangsordningen burde gælde en form for omvendt bevisbyrde, hvor det er op til besidderen at dokumentere, at hunden ikke tilhører en af de forbudte racer eller krydsninger. Justitsministeriet finder imidlertid ikke, at det vil være rimeligt at pålægge personer, der har erhvervet en hund før lovforslagets fremsættelse, en sådan forpligtelse. Justitsministeriet lægger herved vægt på, at disse personer ikke ved erhvervelsen har haft anledning til at undersøge, om hunden tilhører en af de forbudte racer, eller til at skaffe sig dokumentation for, at dette ikke er tilfældet. I forhold til hunde omfattet af overgangsordningen vil det derfor være politiet, der i fornødent omfang skal godtgøre, at hunden tilhører en af de racer eller krydsninger heraf, der er omfattet af forbuddet i § 1 a. Det indebærer i praksis, at politiet i almindelighed alene vil have anledning til at tage sager omfattet af overgangsordningen op til nærmere behandling, hvis der umiddelbart foreligger meget klare indikationer på, at den pågældende hund tilhører en af de forbudte racer eller krydsninger heraf.

Hovedproblemet med den gamle ”pitbull-lov” fra 1991 har jo netop været, at politiet ikke kunne dokumentere, at der ikke bare var tale om blandinger af lovlige hunde, som ejerne påstod. Ved at frafalde kravet om omvendt bevisbyrde i forhold til de allerede eksisterende hunde af de forbudte racer/blandinger sker der naturligvis en meget alvorlig afsvækkelse af politiets mulighed for at ”løfte” sagerne og dermed for at sikre overholdelse af loven. Denne betydelige indskrænkning fremgik da heller ikke af fremsættelsestalen, som derfor næppe kan betegnes som hverken retvisende eller fyldestgørende.

Det kan godt være, at Justitsministeriet ikke finder det rimeligt at pålægge ejerne en omvendt bevisbyrde fsv. angår ”overgangshundene”. Men det er som sagt dét politikerne tror de har vedtaget, og DKK har anvist, hvordan dette forhold kan håndteres: Ejerne af de eksisterende hunde vidste ikke, da de købte hunden, at de skulle kunne dokumentere dens racemæssige oprindelse. Derfor stilles der i overgangsordningen heller ikke krav om forbud mod eller aflivning af disse hunde. Det hensyn, der retspolitisk legitimt kan forventes taget i forhold til de allerede erhvervede hunde, er allerede taget, når loven ikke forlanger disse hunde aflivet, men alene – og mindre indgribende – blot forlanger dem håndteret på en særlig måde, hvorfor man med stor rimelighed kan anvende omvendt bevisbyrde ved fastlæggelse af, hvorvidt en hund er omfattet af overgangsbestemmelserne.

Man kan kun gisne om, hvad der ligger bag den lovindskrænkende bemærkning. Og man kan få en ubehagelig tanke om, at der gemmer sig nogle ressourcemæssige overvejelser gående på, at politiet derved stort set på forhånd må opgive at gøre noget ved de snor- og mundkurvsløse hunde af kamp-

hundetype, de møder i gadebilledet. Denne passivitet har efter DKK's opfattelse ikke været politikkernes ønske.

Evaluering og observationsliste

Det fremgår af såvel fremsættelsestalen som af bemærkningerne til loven, at der skal foretages en evaluering af forbuddet, når loven har været i funktion i 3 år.

I den forbindelse har Justitsministeriet i februar 2011 udsendt en såkaldt observationsliste omfattende 12 racer ud over de 13 forbudte racer, som der skal holdes særligt øje med mhp. at vurdere, om de i forbindelse med en evt. revision af loven bør omfattes af forbuddet.

Det er efter DKK's opfattelse en fuldstændig fejlagtig fremgangsmåde, i hvert fald hvis man ønsker at få et retvisende billede af de reelle problemer, som hunde kan forvolde.

I stedet bør der – som DKK i flere sammenhænge har opfordret såvel Justitsministeriet som Rigspolitiet til gennem de sidste 5-10 år – **etableres et fælles sagsregister for alle hundesager. Herigenem vil man få en dokumenteret oversigt over, hvilke hunde der forvolder hvilke skader.** Registret ville samtidig danne grundlag for en langt mere fagligt kvalificeret evaluering, når loven skal evalueres i 2013.

Det fremgår af loven fra 2010, at § 6 pålæg nu skal følge hunden og ikke ejeren (hvilket naturligvis er yderst fornuftigt), hvorfor politiet skal oprette et register til registrering af sådanne pålæg. Registret er endnu 8 måneder efter lovens vedtagelse ikke oprettet. Registret nævnt i det foregående afsnit ville – sandsynligvis med fordel – også kunne anvendes til at notere § 6 pålæggene.

For at effektivisere politiets arbejde på hundeområdet vil DKK derfor stærkt opfordre til at få etableret de nødvendige sagsstøtte-systemer – herunder et enkelt og velfungerende register til indberetning af hundesager.

Ud over ovenstående tre forhold (skambidning, bevisbyrde ved "overgangshunde" samt observationsliste/sagsregistrering) vil DKK henlede opmærksomheden på en række problemstillinger, som bør adresseres – om ikke før, så i hvert fald ved revision af hundeloven i 2013 (Bilag 2)

Med venlig hilsen

DANSK KENNEL KLUB

Vibeke Knudsen

Kommunikationskonsulent

Tel. 70 23 17 05

Mail vikn@dansk-kennel-klub.dk

Bilag 1 Oplæg fra Den Danske dyrlægeforening og Dansk Kennel Klub vedr. definition af skambidning.

Bilag 2 Problemstillinger, som ikke er løst med den foreslåede ændring af hundeloven i 2011.

Bilag 2

Dansk Kennel Klub
25. februar 2011

Problemstillinger, som ikke er løst med den foreslåede ændring af hundeloven i 2011 (bilag til DKK's høringssvar vedr. Betænkning 1524 om ændring af hundeloven)

Omvendt bevisbyrde – hundens alder og anskaffelsestidspunkt

Flere sager fra de seneste måneder har illustreret, at der er problemer med at finde ud af, hvornår en given hund af "mistænkelig type" er født eller erhvervet.

Der er som bekendt allerede i dag krav om, at hunden skal være ID-mærket og registreret i Dansk Hunderegister, hvorved både dens alder og besidder burde kunne dokumenteres. Men en stor gruppe blandt de mere problematiske hundeejere overholder ikke disse regler.

Det bør derfor overvejes, om der bør indføres særskilt pligt til at kunne dokumentere hundens alder og tidspunkt for erhvervelse.

Annoncering af hunde af forbudte racer

Hunde af de forbudte racer må ikke sælges eller på anden måde overdrages i Danmark. Det bør derfor være forbudt at annoncere for racerne i/på både trykte og elektroniske, danskejede eller dansksprogede medier.

Racehunde uden dokumenterede aneoplysninger

Det er et stort problem, at enhver sælger kan påstå, at en hund tilhører en given race uden på nogen måde at skulle dokumentere (varedeklarerer) dette. Det bør fastlægges ved lov (som det så vidt DKK er orienteret er tilfældet i Frankrig), at en hund kun må betegnes som f.eks. en golden retriever, hvis den har en stambog fra en anerkendt organisation, vel at mærke en stambog som – i kombination med en sikker ID-mærkning af hunden – dokumenterer hundens aner.

En "papirløs" f.eks. golden retriever kan herefter kun betegnes som *blandingshund af golden retriever type*.

Regler skal gælde for alle hunde

I den hidtidige lovgivning har man i mange sammenhænge skelnet mellem de hunde, der er opdrættet "erhvervsmæssigt" og alle andre hunde. Der stilles på en række områder langt mere vidtgående krav til de erhvervsmæssige opdrættere end til alle andre, der laver et kuld hvalpe. Det er en gal vej at betræde.

Der findes i dag ikke nogen form for eller hjemmel til kontrol med de mange, mange mennesker, som ikke selv angiver at være erhvervsmæssige opdrættere (for at slippe for kravene), men reelt er det. Derfor kommer diverse krav kun til at berøre den lille og stadigt mindre gruppe af seriøse opdrættere, som frivilligt har valgt at være en del af en anerkendt organisation.

Det er særdeles uheldigt i mange sammenhænge, fordi man på den måde hele tiden formindsker antallet af seriøse opdrættere til fordel for et stadigt stigende "gråt", ureguleret marked – herunder en stigende andel af – ofte illegale – importører.

Derfor bør en række grundlæggende krav gøres gældende i forhold til alle hunde. Hovedkravet kunne være et lovkrav om, at ingen hund må sælges eller overdrages, uden at gyldig registreringsattest fra Dansk Hunderegister.

Ligeledes bør det krav om pasningsvejledning, der er vedtaget indført fra den 1. jan. 2013, gælde ved salg af enhver hund. Og pasningsvejledningen skal naturligvis indeholde de samme kategorier af oplysninger, hvad enten der er tale om en blandingshund eller en racehund, da information til køberen om, hvad han/hun er ved at begive sig ud i, er nok så relevant ved anskaffelse af blandingshunde. Herunder skal køberen jo informeres om, at det er ham/hende, som kan risikere at skulle dokumentere sin hunds aner, hvis den viser sig at komme til at ligne en af de forbudte racer. I den foreliggende form forholder bestemmelserne om pasningsvejledninger sig slet ikke til dette – for forbrugerne – stærkt relevante spørgsmål.

Andre hundeproblemer uden for hundeloven

Som repræsentant for danske hundefamilier oplever man i forbindelse med lovgivningsarbejde, at virkeligheden ikke nødvendigvis er indrettet på samme måde som ministeriernes ressortområder eller som lovgivningen er ”skruet sammen”. Derfor kan spørgsmål, som er vigtige for hundeejerne, blive ”udgrænset”, fordi reguleringen af de pågældende forhold er hjemmehørende under andre ministerier eller anden lovgivning. Her vil vi pege på tre forhold.

Hundes status som ting

Det forhold at hunde i forbindelse med f.eks. vold mod hunden og tyveri betragtes som genstande, er ikke i overensstemmelse med den position, som hunde i dag har som familiemedlemmer. DKK er opmærksom på, at der er tale om forhold, der er reguleret i straffeloven og ikke i hundeloven, og vil søge rådgivning mht. hvordan man herefter kan ændre tilstanden.

Klageberettigelse i forbindelse med anmeldelse af overtrædelser af dyreværnsloven

DKK har foreslået, at relevante tredjeparter – som f.eks. DKK i tilfælde, hvor DKK anmelder en overtrædelse af dyreværnslovgivningen til politiet – gøres klageberettigede i forhold til politiets evt. afgørelser om ikke at rejse tiltale i straffesager, da den såkaldt direkte forurettede part, som har kompetencen hertil, er en hund, som jo af gode grunde ikke selv kan klage.

Vi er orienteret om, at forholdet er reguleret i retsplejeloven og gennem almindelige forvaltningsretlige principper. Vi er dog også af Folketingets ombudsmand blevet gjort opmærksom på, at forholdene evt. kan parallelliseres til naturbeskyttelsesområdet, hvor visse organisationer er tillagt en klageberettigelse på naturens vegne, da denne jo i lighed med hundene ikke kan tale for sig selv.

Også her vil DKK søge rådgivning mht. hvordan man herefter kan ændre tilstanden.

Hunde som køres ihjel

Bestemmelserne om ID-mærkning og registrering af hunde er angiveligt indført mhp. at kunne bringe hund og ejer i forbindelse med hinanden, hvis hunden forsvinder. I den forbindelse pålægger man borgeren både opgaver og udgifter.

Der eksisterer i dag et alvorligt hul i forhold til at opfylde mærkningsbekendtgørelsens formål.

Hunde, som bliver kørt ihjel, er i dag vejmyndighedernes sag, og det er fuldstændig tilfældigt, om hundens ejer modtager nogen form for information om hundens skæbne, selv om den er korrekt ID-mærket og registreret.

DKK vil undersøge, hvorvidt dette forhold fremadrettet bør reguleres via Transportministeriets lovgivning eller via mærkningsbekendtgørelsen.

Aktivitetsforbud for haleamputerede hunde

Dyreværnsloven forbyder operative indgreb, som har til formål at ændre en hunds udseende, f.eks. halekupering. Halekuperede hunde er således underlagt et altomfattende aktivitetsforbud, så de hverken må deltage på markprøver, i agility eller lydighedskonkurrencer.

Desværre rammer bestemmelsen helt utilsigtet hunde, som på grund af et uheld er nødt til at få amputeret et stykke af halen. DKK har foreslået, at sådanne hunde (vel at mærke kun af de racer, som aldrig har været kuperet) kan få dispensation til at fortsætte deres aktive karriere til gavn for hundens livskvalitet. Justitsministeriet har mulighed for at dispensere fra aktivitetsforbuddet. Men på baggrund af bemærkningerne til lovens § 11, stk. 2 mener ministeriet ikke at have nogen mulighed for at dispensere.

Både Den Danske Dyrlægeforening og Dyrenes Beskyttelse har oplyst, at de troede, at det netop var ok at lade en hund fortsætte sin aktive karriere, hvis den har en dyrlægeerklæring på, at der er tale om en amputation foretaget pga. et traume.

DKK vil derfor søge rådgivning om, hvordan der kan ændres i bemærkningerne til dyreværnsloven, som på dette punkt har vist sig at have utilsigtede konsekvenser.

Hundes efterladenskaber

Folk, som i byområder ikke samler deres hunds efterladenskaber op, er et stort irritationsmoment for rigtig mange mennesker. Der findes i dag tilsyneladende ikke nogen steder hjemmel til at pålægge hundeejerne denne pligt.

Indtil for ca. 5 år siden har der tilsyneladende i visse politivedtægter (som var lokale vedtægter gældende for en bestemt politikreds) været bestemmelser, som pålagde hundeejeren denne pligt. Disse gamle politivedtægter er blevet forældet i forbindelse med politireformen og der er tilsyneladende ikke udarbejdet nye.

Med indførelsen af den nuværende ordensbekendtgørelse 511 af 20. juni 2005 har vi forstået, at man dækker det meste af det, som stod i de gamle politivedtægter, men altså ikke på hundeområdet. Det bør derfor overvejes, om (gen)indførelse af hundeejernes pligt til at samle op efter deres hund bedst kan ske ved en tilføjelse til ordensbekendtgørelsen eller om der i stedet bør udarbejdes nye lokale politivedtægter – i givet fald formodentlig med udgangspunkt i en standardvedtægt fra Rigspolitiet.

DKK opfordrer til, at der tages hånd om opgaven med at få skaffet hjemmel til at pålægge hundeejeren den opgave, som man skulle mene naturligt påhvilede ham/hende.

Udarbejdet af dyrlæge Pernille Hansen, Den Danske Dyrlægeforenings repræsentant i Justitsministerens hundevalg – fremsendt i samarbejde med Dansk Kennel Klub 8. dec. 2010 til Rigspolitiet.

Skambidning

Flere adfærdsforskere har lavet gradueringer af alvoren af hundebid. Se nederst. Nedenstående definition af skambidning har baggrund i, at det er disse bid, som Kendal Sheperd betegner som "farlige" bid, dem som Joel Dehasse betegner som ukontrollerede bid samt der, hvor Ian Dunbar anbefaler aflivning.

Forslag til tekst i vejledning

Det er vigtigt, at en hund er i stand til at kontrollere sit bid, altså har en tilstrækkelig "bidehæmning" for ikke at være farlig. Det betyder, at hunden enten blot snapper ud i luften mod et menneske/anden hund, eller at den tager fat med tænderne, giver et let klem og slipper igen. Hunden kan i disse situationer godt ved et uheld lave et hul eller to i "offerets" hud, men disse bidsår er et tegn på at hunden ikke bidder hårdt/laver store bidskader, når den udviser aggression. Her er der ikke tale om skambidning. Når en hund bider en anden hund (f.eks. under et almindeligt hundeslagsmål) tager den ofte fast og rusker let. Her kan huden penetreres og der opstår en lomme under huden. Det kræver at dyrlægen ligger et dræn, for at der ikke skal opstå en byld og måske lægger et enkelt eller to sting i huden. Et sådant sår vil hele uden problemer på maksimum ti dage. Her er der heller ikke tale om skambidning.

Hvis hunden derimod efterlader bidsår flere steder på mennesket/hunden og disse når dybere ned end huden (dybere end 1 cm), har denne hund ikke en tilstrækkelig bidehæmning og der vil være store risiko for, at den i en lignende situation, hvor den bliver aggressiv vil forårsage store bidskader.

For at der skal være tale om bidsår, der er så alvorlige at den bidende hund, skal kunne aflives uden ejeren har mulighed for at forlange en hundesagkyndig bedømmelse ("skambidning"), bør følgende være opfyldt:

- **Flere dybe punktformige sår, der når dybt – d.v.s. mere end 1 cm ned i muskulaturen. Sårene skal indikere, at der har været tale om gentagne bid.**
- **Udrivning (dyb flænge) i muskulaturen (altså ikke kun i huden/skinnet)**
- **Bidlæsioner, der medfører tab af væv**
- **Bidlæsioner, der medfører døden**

Ved tvivl skal en af de hundesagkyndige dyrlæger, som politiet anvender i testsagerne, kontaktes pr. telefon eller mail (men kontakten skal kunne dokumenteres) inden aflivningen foretages.

Kilder

Ian Dunbar PhD, BvetMed MRCVS.

Veterinarian, animal behaviorist, and dog trainer. Dr. Ian Dunbar received his veterinary degree and a Special Honors degree in Physiology & Biochemistry from the Royal Veterinary College (London University) plus a doctorate in animal behavior from the Psychology Department at UC Berkeley, where he researched the development of social hierarchies and aggression in domestic dogs

Ian Dunbar's Bite Assessment Scale, DVD: Dog Aggression: Biting by Ian Dunbar DV809

Level 1- Dog growls, lunges, snarls-no teeth touch skin. Mostly intimidation behavior.

Level 2- Teeth touch skin but no puncture. May have red mark/minor bruise from dog's head or snout, may have minor scratches from paws/nails. Minor surface abrasions acceptable.

Level 3- Punctures ½ the length of a canine tooth, one to four holes, single bite. No tearing or slashes. Victim not shaken side to side. Bruising.

Level 4- One to four holes from a single bite, one hole deeper than ½ the length of a canine tooth, typically contact/punctures from more than canines only. Black bruising, tears and/or slashing wounds. Dog clamped down and shook or slashed victim.

Level 5- Multiple bites at Level 4 or above. A concerted, repeated attack.

Level 6- Any bite resulting in death of a human.

Kendal Shepherd, BVSc., CCAB, MRCVS DSCVE

Foredrag på Hingstavl, Middelfart, Marts 2010

Punkt 4-6 er markeret med rød og betegnes som "farlige bid".

Behaviour and temperament assessment

•Severity of damage to victim

-Grade 1 = air snap

-Grade 2 = contact, bruising, skin intact

-Grade 3 = single bite, punctured skin

-Grade 4 = multiple bites, deep punctures or lacerations

-Grade 5 = substantial tissue loss

-Grade 6 = death

Joel Dehasse:

DVM (1979), is certified in animal behaviour (1998) and family therapy (1998). He has been involved in animal behaviour for more than 20 years and for 13 years and devotes his full time to this specific activity: behaviour consultations, supervision of colleagues, consultant and expert with societies (pet food firms, pharmaceutical firms, lawyers, insurers), lecturer at national and international meetings.

He is a founder and was President (2002) of ECVBM-CA (European College of Veterinary Behavioural Medicine – Companion Animals), a

founder and was President (1997 – 2002) of ESVCE (European Society of Veterinary Clinical Ethology), a founder and President of GERC (Groupe Belge d'Etude et de Recherche en Comportement des Animaux de Compagnie - SAVAB). He is an author of a professional book on dog aggression, one on cat behaviour, of several popular books on dog and cat behaviour and popular and scientific articles.

<http://www.joeldehasse.com/> :

Dangerousness of dog bites, a validated evaluation [2003, 2004] J. Dehasse*, A-C. Cornet

1) Mangel på kontrol af bid og biddets intensitet. Er hunden i stand til at kontrollere bid(-dene), hvor kraftige er biddet(biddene)?

Ofrets bidmærker karakteriseres efter nedenstående:

Ingen spor af bidmærker, hunden har alene haft fat med kæberne omkring offeret: 1

Snapperi, blå mærker/hæmatom: 2

Kontrolleret bid med hæmatom: 3

Kontrolleret og fastholdt bid, bidmærker gennem huden: 4

Hårdt bid, bidmærker i dybden af muskulatur: 5

Hårdt og fastholdt bid, flåning af muskulatur: 6

Ukontrolleret bid, udrivning af muskulatur: 7

2) Bidkarakterisering i angrebsfasen: Vedholdende angreb og bidning, eller enkelt bid, hvorefter hunden fjerner sig.

Enkeltstående bid: 1

Enkeltstående, men fastholdt bid: 2

Gentagne bid: 3

Gentagne og fastholdte bid: 4